

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ προπληρωτὰ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7—8 γυλιὰδες φύλλα. Γιὰ κέρμια καταχῶρσι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γωτοποιήσεις. Κέρμια καταχῶρσι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι ρθς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάφηνις γάρμει δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ γάνουν τίτλους ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἡμερίδις. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν ποῖλό, νὰ ἔβρουν πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἔτος δευτέρον. Ἀθήναι, 26 Ἰουλίου 1884 Ἀριθ. 132+140

Παρακαλοῦνται

πάντες οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐξωτερικῶ ἐντιμοὶ ἀνταποκρίται νὰ σπεύσωσι νὰ ἐξοφλήσωσι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, ἄλλως θέλομεν τοὺς διακόψει τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου, ὅσο μᾶλλον ἀπὸ τὸν Αὐγουστον ἀρχεται τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡμερίδος σας καὶ πρέπει νὰ γνωρίζωμεν πού εὐρισκόμεθα ἡμεῖς ἐν τῇ ἑλλάδι.

Πρὸς

τὰς κυρίας τοῦ θηλικοῦ γένους τοῦ ἀνθρωπίνου κόσμου.
 Τὸ ὅτι σεῖς ἢ γυναῖκες ἔχετε κεφάλια χοντρά ἤγουν πού δύσκολα πέρνουν ἀπὸ λόγια, αὐτὸ ποῖ ξέρομε, καὶ φαίνεται ὅτι τὴν παροιμίαν «δὲν οὐ τύπτει λόγος, τύπτει ράβδος» θὰ τὴν ἔβγαναν οἱ ἀρχαῖοι μόνο γιὰ τὸ δικό σας πεφλημένο φύλλο.
 Σὰς λὲν μιά, δύο, τρεῖς φοραῖς, βρὲ γυναῖκες μὴ κάνετε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα γιὰτὶ εἶναι σπράβδ, τίποτα σεῖς, μὲ τὸ ψαλιδί θερίζουν, τὰ πέρνετε ὅλα παραπονητὰ καὶ μόνον ὅταν μᾶς φέρνετε κάμμια φουρτῶνα τοῦ κάθου Μαλιᾶ στὸ κεφάλι τότε κάθεστε καὶ χτυπάτε τὸ δικό σας τὸ ξερὸ τὸ κεφάλι στὸν τοῖχο γιὰ νὰ βγάνη μανιτάρια.

Σὰς εἶπαμε χιλιάκις φοραῖς, γυναῖκες, μὴ ρίχνετε θερὰ στὰ μπαλκόνια, γιὰτὶ μᾶς χαλάτε τὰ ρούχα, χωρὶς νὰ ρωτᾶτε ἂν ἔχωμε νὰ κάνωμε καὶ ἄλλα, σεῖς τίποτα, σὰς πῆρε ὁ διάολος καὶ σὰς σήκωσε, δαιμονιστήκατε, σὰς ἐπίασε γυλιόριο μ' αὐταῖς τῆς γλάστρας τῶν λουλουδιῶν, πού μ' αὐτὰ νὰ σὰς θάψουν.

Ἰδοὺ, νὰ, ὄριστε, μέσα καταμεσῆς στὸ δρόμο τοῦ Αἰόλου μιά γλάστρα ἀπὸ τὸ μπαλκόνι πεσοῦσης οὔσης, χθὲς ἔκανε τὸ κεφάλι ἑνὸς γέρου πού πίνουν ἢ πάπαις μέσα καὶ δὲν ξέρομε καὶ ὁ ἀνθρώπος δὲν τὰ τεζάρη.

Μὰ στὸν θεὸ σας, δὲν σὰς χωσοῦν δλάκερα τὰ μπαλκόνια νὰ τὰ γεμίσετε γλάστρες, καὶ καθήκια ἀκόμα ἂν θέλετε, μόνο μᾶς καθίζετε καὶ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὰ κάγκελα τῶν μπαλκονιῶν κάτι θεοκουρούπια μὲ κάτι ἀγκυραρόφυλλα μέσα καὶ ἄλλα σαμπολούδουδα, σάματις πρέπει νὰ κάνετε τῆς πυρραμίδος τῶν ἀνθῶν ἀνθῶν τῆς ἐκθεσῆς καὶ μᾶς σκοτώνετε μ' αὐταῖς, κερατόπιστες, ἀξεθέοτες πού μᾶς ξεθεόνετε μὲ τῆς κουταμάρας σας.

Θὰ πῆτε ἓνα σπᾶσιμο κεφαλιὸ καὶ μάλιστα γέρου, εἶναι τιποτένια δουλειὰ καὶ ἀνάξιο νὰ γίνεται τόσο λόγος γι' αὐτὸ. Ἔτσι αἰ; Γιὰ σταθῆτε νὰ σὰς σπᾶσωμε μεις τὰ λεπτά σας τὰ κεφάλια, πού κι' αὐτὰ ἔχουν φουρτωμένα λουλούδια ἀπάνω μὲ κείνα τὰ παλιοκάπελά σας, πού πρέπει νὰ πουλῆση κάνενας τὸ σπίτι του γιὰ νὰ σὰς φτείασῆ ἓνα, καὶ τότε ἂν σὰς ἀρέσῃ κουβεντιάσωμε.

Δὲν μᾶς μένει ἄλλο παρὰ ἀφοῦ ἔχομε μπόγιδες γιὰ τὰ σκυλιὰ νὰ διορίσωμε τώρα καὶ τερτσσεβουλίδες μὲ κατζουρίδες στὸ χέρι νὰ γυρίζουν τοὺς δρόμους καὶ ὅπου βρεῖσκουν γκάστρες νὰ τῆς κρεμμίζουν μὲ τοὺς γάτζους. Τώρα θὰ μᾶς κάνετε νὰ περπατοῦμε κατὰ μεσῆς στοὺς δρόμους σὰν κομπόσκυλα γιὰ νὰ μᾶς μαλλιοκουβαριάσῃ κάμμια καρρότσα.

Αὐτὰ σὺ κύρ Κοσσογάκε δὲν τὰ βλέπεις, νὰ ἐφαρμώσης τῆς ἀστυνομικαῖς διατάξεις, μόνο πᾶς καὶ μᾶς χῶνεσε μέσα σὲ κάτι παλιοχαρτάνια τῶν δρόμων. Ἐπειε, κοῦτε, ὅταν πάρης μιά σθάρνα ὅλη τὴν πολιτεία καὶ κυτᾶσης σὰν χάχας τὰ μπαλκόνια γιὰ τῆς ἀπαγορευμένες γλάστρες, καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα πρᾶγματα θὰ δῆς, καὶ ἅμα πού θὰ βλέπης κάμμια νὰ ἔχη τῆς γλάστρες μὲ τὰ λουλούδια τῆς ψηλᾶ θὰ φωνάσης κατὰ τὴν συνηθειὰ μας: Κατέβαστα, κυρία, τὰ λουλούδια χαμιλά.

Δὲν ντρεπόμαστε καὶ λιγάκι λέω γὰ, κρῖμα πού προβιβᾶστηκες χωρὶς οὔτε λουκουμάδες νὰ μᾶς στείλης.

Νὰ

καὶ ἑνας Μπαμ Τρελελές. Ὁ δάσκαλος ὁ Ἀριστείδης ὁ Χαροκόπος εἶπε τῆς περασμένης σ' ἓνα λόγῳ πού ἔβγανε μπροστὰ σὲ τόσο κόσμο καὶ τοῦ κύρ ὑπουργοῦ τῆς ἀνεκπαιδευτοῦ παιδείας, πῶς οἱ παλοὶ δημοδιδάσκαλοι τῆς παλῆς μεθόδου γέμισαν τὴν Ἑλλάς ἀγραμματοσύνη.

Βρὲ ταρανά, καὶ ἀπὸ ποιὸς τάμαθες σὺ αὐτὰ τὰ ψωρογράμματα πού ξέρεις καὶ κατηγόρησες τόσο χοντρά τόσοι ἀρχαῖοι διδασκάλους πού ξεστράβωσαν καὶ σένα καὶ ὄλους ὅσοι ξέρομε σήμερα καὶ κορορευμάστε γιὰ τὴν παιδεία πούχομε σὰν καὶ σένα κουρούνομαλε, πετεινοκέφαλε, μπουφο τέλος πάντων. Χάειντε νὰ χαθῆς καὶ σὺ τὸ λοιπόν.

Στις

έννεα Ιουλίου και κοντά στο γοσοκομείο το στρατιωτικό ο Π. Η. Δαβέτας χρονών δώδεκα βρίζει ένα μαγνυλάκι με 3 δρ. μέσα δεμένες και όποιος της έχασε να έρθη να της πάρη, αλλιώς θα της δώσω σε κανένα φτωγό, αν δεν της φάγω ο ίδιος.

Βρέ

κύριε αναγνώστη που ήρθες από της Σπάρτης τον δήμο Πελάνης με της φουσανέλλες για να γίνης παπάς, δεν ντρέπεται να πηγαίνης στις μπουραρίες; Μέσα σ' αυτές θα προχειριστής; Ντράπου, μαγκούφη, ντράπου να μη το μάθη ο Μητροπολίτης και σε στείλη άναυλα από κει που ήρθες. Τι παπας θα γίνης; αφού πας στις μπουραρίες των Μαγδαλινών.

Ο μέγας υνδραρχος της Ελλάς μέσζα σ'ά νέα θωρακωτά εν τή δόξη του.

Κόρ

Βασιλεϋ Καρζι σε παρακαλούμε, έμεις και η σκυφια μας, να πης του υπάλληλου σου να βγάη τ'ο ρολόγι στη λωπαρία, διότι πέρασαν 2 μήνες και λέν οι γείτονες πως μάζεψε τα λεπτά και τ'άνανε μ'αυ μαμάκια. Μά τί διάβολο, έδω καταντήσαμε όποιος γελάσει τον άλλο και του ράει τον παρά; Καλή δουλειά κι, αυτή.

Βρέ

κολοκυθοκέφαλε αριθμέ 7 τηλεγραφικέ διανομέα, γιατί μούρε γιαμά τα λεπτά που πέρνεις από το τηλεγραφείο δεν τα πας της μάνας σου να θού κ'άνη μ'α αλλάζα ρούχα και να σε παπουτσώση, μόνο πας και τα τρώς στο Φάληρο; Δεν μπορούν τα μούτρα σου να περάσουν και χωρίς Φάληρο; Κόψ, το σβέρκο σου και συμμαζέψου κρεμανταλά. Φταύ σου, παραλύτ.

Μέσα

στο σπίτι σου κ. Κοτσώνη που είσαι στον Περαιά έχεις στο υπόγειο μια γυναίκα και κατοικα ένεκα της οποίας γυνής δεν μπορούν ή άλλαις γυναίκες της γειτονιάς να ξεμυτίσουν, τ'όρα λοιπόν αν ήναι αλήθεια αυτό, σε παρακαλά η γειτονιά να την διώξης, και αν δεν την διώξης, αστην να κάθεται μέσα, και αν δεν θέλγς να κάθεται μέσα, βγάλτην έξω, να την δούν της γειτονιάς ή γυναίκες πως την εύγανες να ήσυχάσουν. Έτσι να κάνης.

Ο Τρικούτης

έξακολουθά να περνά από τους Άμπελκλήτους από τη μπουραρία και κρασοπωλία της Πλειίας και να ρουζά από εκείνο το άθνατο κρασί που μόνο εκεί πέρα υπάρχει ιεροκρύφιον σαν χιονόγερο. Φαίνεται, ο μασκαράς, να έχη σκοπό να βάνη νέο ερεο στο κρασί και το πίνει μαζωμένο για να το χορτάση.

Αφιερωται στον χαμάλη Λαό.

Κόρ

Γιώργη Λασκαράτε που είσαι στη Βραιλιά. Το γράμμα σου το έλαβα και σε ευχαριστώ για της βρισές, ένα μόνο μου κακοφάνηκε πως ήτανε λίγαις. Δεν έχεις άλλαις; Έν τούτοις λάβε λίγη περιφρόνησι, διότι πολλές δε αξίζεις.

Μέζ

πληροφόρησα πως ο Γιάννης ο Μιγάλοδας δεν ανακατώθηκε καθόλου στη παντρεία του γιου του σταυλίτη Λ. Κινάτου, και μάλιστα, όταν πήγε η γυναίκα του νέου και τον ρώτησε, αν πρέπει να πάρη τον άντρα της χωρίς την άδεια του πατέρα του, αυτός την συμβούλεψε να μην τον πάρη γιατί είνε αγήλικος και επομένως θα ήναι άκυρος ο γάμος της, όπως και ήναι.

Άστε μας, αδερφοί, και σείς με τους άκυρους και κυρωμένους γάμους σας, σάματις πήραμε, βλέπετε και μεις, μερίδιον από τη νύφη για να ένδιαφερώμασσε.

Μουσική για τη πυρκαχιά του παλατιού

Τελευταία ώρα.

Σήμερα το μεσημέρι έπιασε πυρκαχιά και στο παλάτι το όποιον ακόμα καίεται. Έγώ έφτασα πρώτος και ύστερα ο διευθυντής και οι πυροσβέστες. Και μεθαύριο στο προχθεσινό φύλλο θα σας πω τα καθέκαστα. Ζήτω οι μηδενιστάι.